

[Brorsen.]

Behag. Derfor er det ogsaa, Socialdemokratiet har forladt de gamle Fraser fra Oppositionstiden og erkendt, at man maatte have et Væрге; men her siger jeg, at naar vi alligevel er naaet op paa ret store Beløb paa Forsvarsministeriets Budgetter, skulde Regeringen mande sig op til at rette nogle af de værste Mangler ved Forsvarsordningen af 1937. Det kan ikke være noget økonomisk Spørgsmaal mere, da der, som sagt, anvendes ret betydelige Beløb, som man kan se ved at gennemlæse Forsvarsministerens Budget paa Finanslovsforslaget.

Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch strejffede Folkenes Forbund. Dette har jo spillet Fallit, spillet Tilskuernes Rolle under den senere Tids Konflikter, og man maa med Sorg erkende, at denne Institution mere og mere viser sin Afmagt. Om der kan finde en Genrejsning Sted, er der vel ingen, der kan sige noget bestemt om, men det er sikkert trods alt ikke Tiden nu for de smaa Stater, deriblandt Danmark, til at træde ud af Forbundet; saa længe Institutionen endnu er til, er den dog et Haab.

Hvad vor udenrigspolitiske Holdning i øvrigt angaar, vil jeg haabe, at de nordiske Magter stadig kan være paa Linie, saaledes at Begrebet Norden paa den Maade mere og mere kan gaa ind i den store Verdens Bevidsthed. Samtidig vil jeg gerne udtale, at naar vi taler om det nordiske Samarbejde, maa vi meget ønske, at vi ogsaa har det bedst mulige Forhold til vort sydlige Naboland. Jeg tror, at Offentligheden i Nordens Lande med stor Interesse lagde Mærke til de Udtalelser, den tyske Fører fremsatte for kort Tid siden om, at Tyskland ikke havde flere territoriale Krav i Europa. Jeg mener, netop tagende en saadan Udtalelse i Betragtning, at det vilde have den største Betydning, at vi som ingen Sinde før paa begge Sider af Grænsen gør vort bedste for at efterkomme gensidige rimelige kulturelle Krav fra Mindretallene. Men her vil jeg spørge: Er der nogen Nation i Verden, der har været mere imødekommende end den danske paa dette Omraade? Jeg tror, at vi næsten paa alle Omraader har imødekommet rimelige kulturelle Krav fra det tyske Mindretals Side, og jeg er overbevist om, at er der endnu visse Ting, der mangler, er vi rede til Forhandling.

I det hele vil jeg sige om internationale Forhold, at det efter min Opfattelse var særdeles berettiget, naar den højttærede Statsminister forleden paa et Møde i Horsens fremsatte en meget alvorlig Henstilling til den danske Presse om, at man, naar

man omtalte internationale Forhold, altid indtog den mest korrekte Holdning. Jeg tror, det var rigtigt af Statsministeren, at han fandt sig foranlediget til at fremsætte en saadan Udtalelse, som jo i ganske særlig Grad var vendt til hans egen Presse. Jeg tør nok sige, at vi i alt Fald i Venstres Blade altid, naar der er Tale om internationale Forhold, indtager en korrekt Holdning.

Vender vi os til Landets indre politiske Forhold, maa den Debat, der her skal føres, naturligvis i betydelig Grad ske paa Grundlag af de Taler, der er holdt af Statsministeren og Finansministeren. Der var ikke nogen Overraskelse i Statsministerens Aabningstale. Det var bebudet i Forvejen, hvad denne Tale i det væsentlige vilde komme til at dreje sig om. Det var navnlig to Spørgsmaal, Forfatningsspørgsmaalet og Beskæftigelsesspørgsmaalet.

Hvad Forfatningsspørgsmaalet angaar, vil der blive Lejlighed til at udtale sig mere udførligt, naar Sagen inden længe, maaske allerede i næste Uge, kommer til Behandling. Jeg skal nøjes med at sige her, at efter Venstres Opfattelse er det ikke et Spørgsmaal, der haster. Der er ingen dansk Borger, der lider Uret ved den Forfatning, vi har, og om Revisionen skulde vente endnu et Stykke Tid, skete der ingen Skade derved. Der er andre Spørgsmaal, der efter vor Opfattelse har aktuel Interesse, og hvor netop Regeringen skulde vise, hvad den duer til. Og Regeringen kan jo ikke beklage sig over, at den ikke nu kan føre sine Forslag igennem. Den er jo ligefrem udrustet med et politisk Passepartoutkort, der giver Adgang til at køre igennem med alt, hvad man maatte ønske, og mere synes jeg ikke Regeringen med Rimelighed kan forlange. Den har nu, efter at den har faaet Flertallet i baade Folketinget og Landstinget, ene Ansvaret for, hvad der foregaar; den kan ikke dele det med andre.

Hvad Beskæftigelsen angaar, har Statsministeren taget med herind i Tinget hjemmefra et stort Antal Millioner, som skulde anvendes til offentlige Arbejder. Offentlige Arbejder og Understøttelser er vigtige Poler i Regeringens hele Politik. Da jeg nærmere stiftede Bekendtskab med, hvad Statsministeren havde i sin Mappede og aabenbarede for os, kom jeg til at tænke paa, hvad der ved Foraarsstide foregaar ude i Privatlivet. Facaderne pyntes. Men et saadant Facadepuds kan dække over store Revner, ja, undertiden over Murværk, der egentlig var tjenligt til Nedbrydning. Som sædvanlig var det store Tal, Stats-